برخی اعضای علمی ستاد ملی مبارزه با کرونا در گفت‌وگو با «فرهیختگان» از دلایل ناکارآمدی محدودیت‌های نیمه‌کاره می‌گویند

نظر قاطع پزشکان: تعطیل کنید!

ابوالقاسم رحمانی
دبیر گروه جامعه

در روزهای نخست شیوع کرونا، کمتر کسی حرف از حکمرانی و نقش آن در مواجهه با کرونا می‌زد منتها خیلی زود ورق برگشت و حتی بالاتر از سایر متغیرها، نقش حکمرانی و نوع مواجهه کشورها و سیستم‌های سیاسی با کرونا اهمیت یافت. مساله‌ای که همین حالا می‌تواند درک خوبی از وضعیت کشورها با سیستم‌های سیاسی و اجرایی مختلف در این مقابله و مواجهه به ما بدهد. کرونا میهمان ناخوانده‌ای بود که ناگهان به‌وجود آمد، شایع شد و خیلی زود تمام دنیا را درگیر کرد و جهانی ساخت که پیش از این همه‌گیری حتی تصور و باور آن در یک فیلم سینمایی هم ممکن نبود. قبل‌تر در ارتباط با حکمرانی در جهان کرونایی و نوع مواجهه کشورها و دولت‌ها با این ویروس توضیح دادیم و گفتیم که همه کشورهای دنیا با تکیه بر توانمندی‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری خود، به هر شکل تلاش کردند هرچه زودتر شهروندان‌شان را از این بلای کشنده نجات دهند. قرنطینه ۱۰۰ درصدی و کامل درکنار مواجهه فعال و البته ایمنی توده‌ای، سه سناریوی اصلی کشورهای مختلف دنیا برای مواجهه با این پاندمی بود. سناریوهایی که هرکدام از سوی برخی کشورها انتخاب شدند و جز آخری یعنی ایمنی توده‌ای، الباقی تا حدی پاسخ دادند و وضعیت شیوع کرونا را به کنترل کشورها درآوردند. این نکته ناگفته نماند که تغییرات ویروسی و بسیاری دیگر از متغیرها باعث شد حتی کشورهایی که تا حدی این ویروس را کنترل کرده بودند، الان و با سردتر شدن هوا دوباره دچار مشکل شوند و وضعیت بحرانی را تجربه کنند. اما آنچه بیش از هر چیزی ثابت ماند و تغییر چندانی نکرد، اهمیت و جایگاه مداخلات دولت‌ها بود. یعنی درکنار نقش انسان‌ها در مدیریت این پاندمی، مداخلات و نوع حکمرانی کشورها هم همان‌طور که گفتم حائز اهمیت بالایی بوده است. ایران نیز همچون سایر کشورها از این مساله مستثنی نبود و بعد از اوج‌گیری کرونا و تجربه شرایط بحرانی با تشکیل یک ستاد ملی تحت‌عنوان ستاد ملی مقابله با کرونا با سیاست‌هایی سعی در مداخله و کنترل این شیوع مرگبار داشت ولی این مداخله برخلاف بسیاری از کشورهای دنیا نه تنها باعث کاهش میزان شیوع و مرگ‌ومیر هانشد، بلکه بعد از گذشته بیش از ۸ ماه، میزان کشته‌ها و موارد ابتلا روزبه‌روز افزایش پیدا می‌کند و ما در حال رکوردشکنی در این مساله هستیم! پیرو همین ماجرا و تبیین فضای موجود بد نیست مروری بر آنچه بود، انتظار می‌رفت باشد و آنچه هست و انتظار می‌رود که باشد داشته باشیم.

اشتباه رفتیم

سیاست‌های سست و نتیجه اسفبار سیاست‌های دولت یا همان ستاد ملی مقابله با کرونا شرایطی را ایجاد کرد که بعد از آن آرامش نسبی به‌وجود آمده بعد از روزهای پایانی سال ۹۸ و ایام عید نوروز ۹۹، رفته‌رفته به‌سمت وخیم‌تر شدن اوضاع پیش برویم. روزهایی که مردم و متخصصان انتظار داشتند و می‌گفتند باید روش‌های بهتر و البته الزام‌آورتری برای مواجهه با این ویروس انتخاب شود ولی متاسفانه با ساده‌انگاری کسب‌وکارهایی که تعطیلی مقطعی آنها تا حدی بر کنترل شیوع کرونا اثر مثبت گذاشته بود و عدم مسافرت مردم به سایر شهرها و... تمام آنچه رشته شده بود پنبه شد و معادلات به‌هم ریخت. به گفته حسن روحانی، رئیس ستاد ملی مقابله با کرونا، ایران قرار بود راهکار میانه‌ای از بین سناریوهای کشورهای مختلف برای مقابله با کرونا انتخاب کند و با فاصله‌گذاری هوشمند به جنگ این ویروس کشنده برود، ولی خب این میانه‌روی این‌بار مفید واقع نشد و بعد از گذشت مدت‌زمان کوتاهی شرایط بدتر از چیزی شد که پیش‌بینی می‌کردیم. نکته قابل‌تامل آن است که دولت در چنین شرایطی و علی‌رغم شکست خوردن سیاست‌های اجرایی برای مقابله با کرونا، دست از بازگشایی‌ها برنداشت و مردم هم به‌سرعت و با تمام قوا و افراد سر کار آمدند و هم اینکه هیچ خللی در مسافرت‌ها ایجاد نشد. آزمون‌های سراسری و برخی مراسم هم درست در روزهایی که کرونا در حال قتل‌عام مردم کشور بود برگزار شدند تا به‌خوبی ناکارآمدی این نوع حکمرانی در مواجهه با کرونا ثابت شود. در ابتدای گزارش به سناریوهای مختلف اشاره کردم؛ قرنطینه کامل، مواجهه فعال و انجام تست‌های زیاد و غربالگری بیماران و ایمنی توده‌ای! ایران جزء معدود کشورهایی بوده که به اذعان کارشناسان به‌سمت روش ایمنی توده‌ای حرکت کرده است و با خیال خوش اینکه اگر سیاست رهاسازی را در پیش بگیریم می‌توانیم این همه‌گیری را کنترل کنیم، دست از مقابله فعال با کرونا برداشته است و به میزان موارد ابتلا و مرگ‌ومیر روزانه به چشم یک عدد می‌نگرد. طبق آخرین آمار اعلام‌شده ازسوی وزارت بهداشت در چندماه گذشته از شیوع کرونا در ایران تا به امروز، مجموع بیماران کووید-۱۹ در کشور به ۷۱۵ هزار و ۶۸ نفر رسیده است. از این تعداد هم متاسفانه تا به حال ۳۹ هزار و ۶۶۴ نفر جان خود را از دست داده‌اند.

فکر کردیم بهتر می‌شود

جمیع اتفاقاتی که در این بیش از ۸ ماه جولان کرونا در ایران رخ داد باعث شد بعد از دیدار اعضای ستاد ملی مقابله با کرونا با رهبر انقلاب، وزارت بهداشت در محوریت و مرکزیت تصمیم‌گیری قرار گیرد. پیش از این اتفاق بارها سعید نمکی در سخنان متعدد و به‌قولی دلنوشته‌های گوناگون از وضعیت موجود در مدیریت کرونا در کشور انتقاد کرده بود و نقش این وزارتخانه را در مدیریت وضع پیش‌آمده کمرنگ می‌خواند. اظهارات و دلنوشته‌هایی که به‌خوبی تناقضات و ناهماهنگی موجود در درون دولت و ستاد ملی مقابله با کرونا را نشان می‌داد. به هر شکل، بعد از اینکه وزارت بهداشت در مرکزیت تصمیم‌گیری‌ها برای مدیریت کرونا قرار گرفت، انتظارها بر این بود که وضعیت کشور رو به بهبودی بگذارد و به‌دور از مسائل سیاسی و جریانی و... این وزارتخانه با تصمیماتی که بر پایه علم و منطق اتخاذ می‌کند، به شرایط موجود سامانی دهد اما بازهم اتفاقی نیفتاد! در بر همان پاشنه قبلی چرخید.

مطالبه‌کردیم

این اوضاع و احوال و رکوردشکنی‌ها به‌علاوه انفعال دولت و ستاد ملی مقابله با کرونا باعث شد مطالبات عمومی هم ازسوی مردم و هم تخصصان جدی‌تر شود. با این حال اما بازهم تغییر چشمگیری در سیاست‌ها و اقدامات ایجاد نشد. بعد از آن فاصله‌گذاری اجتماعی هوشمند که آخر هم مشخص نشد دقیقا چه تغییری در وضعیت مواجهه ما با کرونا ایجاد کرد، محدودیت‌های مقطعی و البته اقدامات عجیب و بعضا شاذ شرایط را بحرانی‌تر کرد. تعیین جریمه برای افرادی که ماسک نمی‌زنند، محدودیت برای مسافرت به برخی استان‌ها و در آخر هم محدودیت برای فعالیت مشاغل گروه‌های ۲، ۳ و ۴ تا ساعت ۱۸ آخرین راهکارهای دولت برای خروج از این وضعیت بوده که جز این آخری که دو روزی است اجرایی شده قبلی‌ها هیچ اثر قابل‌توجهی در کاهش آمار ابتلا و مرگ‌ومیر نداشته‌اند! در این یکی، دو روز گذشته که محدودیت‌های جدید اعمال شده‌اند سری به خیابان‌های شهر زدیم و چیزی که مشاهده کردیم نشانی از اجرای محدودیت نداشت، کسب‌وکارها خصوصا مغازه‌دارهایی که شامل این محدودیت‌ها می‌شدند هیچ الزامی برای تعطیلی و پایان کار در ساعت ۱۸ نداشتند، الباقی هم که به‌نوعی مجبور به پایان کار بودند، به‌خاطر محدودیت سرویس‌دهی حمل‌ونقل عمومی فشار را به این سمت آوردند و شاهد حجم عظیمی از شلوغی در اتوبوس و مترو بودیم! نمی‌دانم این نوع سیاست‌ورزی و گزارش‌های مربوط به آن را اگر به‌جایی ارائه کنیم چه واکنشی را شاهد خواهیم بود اما خودمان هم در این ماجرا مانده‌ایم! در این بین اما نکته قابل‌تامل فرمالیته‌بودن مطالبات علمی و شخصیت‌های علمی است. قبل‌تر هم گفتیم که ستاد ملی مقابله با کرونا کمیته‌هایی دارد که یکی از آنها کمیته علمی است و سیاست‌هایی که از این ستاد خارج می‌شود ماحصل نظرات این کمیته‌هاست، با این همه اما آنچه ما می‌بینیم، خروجی‌ها سنخیتی با مطالبات علمی ندارد! برای مثال پیام طبرسی، رئیس بخش عفونی بیمارستان مسیح دانشوری گفت: «۶۵ رئیس دانشگاه‌های علوم‌پزشکی به وزیر بهداشت نامه نوشته و خواستار تعطیلی دوهفته‌ای کشور شده‌اند. با توجه به تجربه ۹ ماه گذشته، محدودیت‌های نیم‌بند چاره کار نیست.» حسینعلی شهریاری، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هم خطاب به روحانی به‌عنوان رئیس ستاد ملی مقابله خاطرنشان کرد: «تهران و کلانشهرها را ۱۵ تا ۳۰ روز کاملا تعطیل کنید. میزان بروز و شیوع بیماری کرونا در کشور نیازمند اتخاذ تدابیر ویژه است و اگر امروز برای آن چاره‌جویی نکنیم فردا خیلی دیر است که متاسفانه امروز هم دیر شده است.» ایرج حریرچی، معاون کل وزارت بهداشت هم در ارتباط با اتخاذ تصمیمات جدی‌تر و تعطیلی کامل در پایتخت گفت: «در دوره اوج، اقدامات کوچک جواب نمی‌دهد، موثرترین اقدام تعطیلی دوهفته‌ای است. در شرایط اوج کرونا و تا وقتی آی‌سی‌یوها پر است، کارهای مقطعی جوابگو نیست و حتما باید تعطیلی کامل اجرا شود. در ستاد ملی مقابله با کرونا و همچنین نیروهای مسلح نیز نظرشان به این اقدام است. امیدواریم تصمیم‌گیری نهایی شود. فردی پیشنهاد می‌کرد که دو هفته الان تعطیل کنید، در عید حساب کنید آن را. برای کنترل کرونا هرچه دیرتر اقدامات موثر را انجام دهیم، مشکلات طولانی‌تر می‌شود و اثرات منفی اقتصادی بیشتری در پی خواهد داشت. ۶۵ نفر از روسای دانشگاه‌های علوم‌پزشکی در نامه‌ای به وزیر بهداشت، خواستار تعطیلی حداقل دوهفته‌ای در کشور شده‌اند. موفقیت اصلی وزارت بهداشت، دولت و نظام در فروردین و اردیبهشت ماه ناشی از همکاری بین‌بخشی بود اما در چندماه گذشته اینگونه نبود.» معاون کل وزیر بهداشت بعد از اولین روز اجرای محدودیت‌های جدید کرونایی هم با گلایه از وضعیت موجود خاطرنشان کرد: «برای روز اول نحوه اجرای محدودیت‌ها خوب بود اما هنوز کافی نیست و باید رعایت بیشتری صورت گیرد. در کشوری به این وسعت و گستره جغرافیایی درصدی هم بودند محدودیت‌ها را رعایت نکردند و ما از آنها گلایه داریم و امیدواریم خودشان موارد بهداشتی را رعایت کنند اما درصورت عدم رعایت محدودیت‌های مصوب، حتما از شیوه‌های قانونی استفاده خواهد شد.» علی اعطا، سخنگوی شورای شهر تهران تصمیم کاهش ساعت کاری حمل‌ونقل عمومی تا ۲۰ شب را «خلق‌الساعه» نامید و با انتقاد از این مساله گفت: «بسیاری از شهروندان مجبور به تردد در شهر هستند و با این تصمیم آنان را از حق استفاده از حمل‌ونقل عمومی محروم کرده و هزینه‌هایشان افزایش خواهد یافت. اگر تعطیلی دوهفته‌ای که مورد اجماع نمایندگان تهران در مجلس شورای اسلامی، اعضای شورای شهر و روسای دانشگاه‌های علوم‌پزشکی کشور بود اجرا می‌شد، شاید کاهش ساعات فعالیت ناوگان حمل‌ونقل عمومی مفید واقع می‌شد.»

فایده‌ای نداشت

علی‌رغم مطالبات پیاپی از سمت اعضای کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا و مردم و سایر مسئولان، اما همان رویه قبلی ادامه دارد و همان راهکارها و سیاست‌های سابق درحال اجراست. نه ستاد ملی مقابله با کرونا با آن قدرت و جایگاه راهکار صحیحی ارائه و اجرا کرده و نه وزارت بهداشت بعد از اینکه در محوریت مدیریت کرونا قرار گرفت تغییری در مسیر قبلی ایجاد کرد. بنابراین در مسیری درحال حرکت هستیم که مردم اگر به داد خودشان نرسند و کاری نکنند تغییری در وضعیت ایجاد نخواهد شد. در ادامه با تعدادی از متخصصان در رابطه با اثربخشی سیاست‌های ستاد ملی کرونا برای مواجهه با این شیوع و همه‌گیری گفت‌وگو کردیم.

محدودیت‌های جدید تاثیر شگرفی در کنترل کرونا ندارد

مسعود مردانی، متخصص بیماری‌های عفونی و عضو کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا در رابطه با اینکه محدودیت‌های جدید می‌تواند در مسیر کنترل کرونا اثربخشی داشته باشد یا خیر، به «فرهیختگان» گفت: «به‌هرحال این اقدامات اثربخش است اما آن اثری را که ما می‌خواهیم و مطالبه می‌کنیم ندارد یا بهتر بگویم، تاثیر شگرفی در مدیریت کرونا ندارد. ما به‌عنوان کمیته علمی مطالبات را طرح و نظرات‌مان را اعلام می‌کنیم و درنهایت ستاد ملی تصمیم نهایی را می‌گیرد.»

محدودیت‌های جدید تجمعات را به صبح و قبل از ساعت ۱۸ منتقل کرده است!

مینو محرز، دیگر عضو کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا هم در رابطه با محدودیت‌های اخیر به «فرهیختگان» گفت: «این طرحی که اجرا کردند بهترین نیست. نظر ما که علمی هستیم و با بیماران سروکار داریم این است که یک تا دو هفته کاملا قرنطینه اجرا شود. اثر این امر بیشتر است. الان تجمع در صبح و قبل از ساعت ۱۸ ایجاد می‌شود. اعلام شده باشگاه‌های ورزشی صبح‌ها باز هستند، این جلوی تجمعات را نمی‌گیرد. باید رفت‌وآمد مردم را کم کنیم و مردم مجبور به خانه‌نشینی شوند که عواقب سنگینی از نظر اقتصادی، روانی، بیکاری، اجتماعی و... دارد ولی الان هزینه درمانی که دولت می‌دهد وحشتناک بالاست. تخت‌های بیمارستان و ICU را شوخی نگیرید، چندین میلیون هزینه بیمار در بخش ICU است. همه اینها را دولت پرداخت می‌کند. باید مشاغل کوچک را یک‌هفته تعطیل می‌کردند و بعد از یک‌هفته روی این طرح فعلی کنترل دقیق می‌گذاشتند. این طرح الان سبب شده تجمع در صبح و قبل از ساعت ۱۸ افزایش یابد. هرچند قضاوت زود است ولی ۴-۳ روز بعد حتما ارزشیابی شود و این کار را برای یک‌ماه بعد نیندازیم که درنتیجه اثری هم نداشته باشد. ارزشیابی شود و اگر درست نتیجه نداد حتما طرح را تغییر دهند و یک‌هفته تعطیل کنند و به مردم و رفت‌وآمد آنها سختگیری کنند.»

من نگفتم رئیس‌جمهور موافق تعطیلی‌هاست، خبرنگار اشتباه کرد!

محرز در واکنش به خبری که از او نقل شده بود که رئیس‌جمهور موافق تعطیلی‌هاست و استاندار مخالفت کرده است، گفت: «این اشتباه خبرگزاری بود که خبر را از قول من منتشر کرد. به من خبر دادند که ستاد دستور قرنطینه را داده و استانداری قبول نمی‌کند. من این را نمی‌دانستم اصلا! استانداری نمی‌تواند علیه نظر رئیس‌جمهور نظری بدهد چون رئیس ستاد رئیس‌جمهور است. وقتی رئیس ستاد می‌گوید باید این کار انجام شود هیچ ارگانی بالاتر از این نیست. من وقتی این خبر را گفتند تعجب کردم چون استانداری زیر نظر ستاد است و نمی‌تواند وقتی ستاد دستوری می‌دهد با آن مخالفت کند. ستاد ملی مبارزه با کرونا بالاترین مسئول تصمیم‌گیری در زمینه کروناست. اینکه استانداری اجرا نکند امکان‌پذیر نیست. این خبرگزاری از قول من این خبر را نوشته است درحالی که من مطلع نبودم. درکل نظر کمیته علمی قرنطینه و بستن شهرها است. با توجه به رفتار مردم ما که هنوز درست نشده است این طرح در ساعتی از شبانه‌روز نتیجه‌بخش نیست. اگر مردم همکاری نکنند هیچ طرحی قابل پیاده‌سازی نیست.»

سیاست‌های موجود بیشتر جنبه آزمون و خطا دارد

در پایان اما محمدرضا هاشمیان، فوق تخصص ICU بیمارستان مسیح دانشوری تهران نکات قابل‌تاملی را هم درباره این سیاست‌ها و هم در رابطه با وضعیت کرونا در ایران به «فرهیختگان» گفت. هاشمیان گفت: «محدودیت‌های اخیر اگر از ابتدا اجرا شده بود و در ابتدا در شهر قم این قرنطینه موضعی انجام می‌شد اتفاقات اولیه می‌توانست پیشگیری شود. در همان شهر مرگ‌ومیر و انتقال تعداد جمعیتی که آلوده هستند کم می‌شد و هر شهری که دچار اپیدمی می‌شد، در قرنطینه قرار می‌گرفت. از ورود به شهرهای دیگر ممانعت می‌شد از جمله تهران که ترانزیت است. هربار این اتفاق افتاد که یک شهر درگیر شد چون بیماران و همراهان آنها به تهران می‌آمدند در تهران این اتفاقات بدتر می‌شد. بعد از هر گذری در هر شهری تهران بدتر می‌شد. برعکس تهران هم آلودگی را به شهرهای دیگر می‌دهد. یک بحث بین‌شهری داریم که باید کاملا با راهنمایی و رانندگی، با سیستم‌های موازی بررسی شود. در کشوری قرار داریم که وسیع است و باید کاملا زیرنظر باشد و هر رفت‌وآمدی رصد شود. مساله اصلی این است کسانی را که PCR مثبت هستند به محل کار خود می‌فرستند. رفتن به محل کار افرادی که PCR مثبت هستند هیچ منعی ندارد! از نظر زمان‌بندی محدودیت‌ها جدید عجیب است. همه می‌گویند مگر در آن ساعت شب ویروس فعالیت بیشتری دارد که از ساعت ۱۸ به بعد را مطرح می‌کنند؟ مردم ساعت کارها و رفت‌وآمد خود را جلوتر می‌اندازند. آدم احساس می‌کند یک‌سری رفت‌وآمدها قبل از ساعت ۱۸ بیشتر می‌شود و عملا آن زمان هم ممکن است آلودگی بیشتر شود و این مساله‌ای اساسی است که باید به آن فکر کرد. من فکر می‌کنم بیشتر در مرحله آزمون و خطا هستیم. در کشورهای دیگر به این صورت نیست. در ترکیه روزهایی از هفته به‌صورت کامل همواره قرنطینه بوده است، یعنی روز پنجشنبه و جمعه در ترکیه کلا قرنطینه وجود داشت. این برای دوماه پیش است و اخیرا اطلاع ندارم ولی به‌صورت روز کامل را قرنطینه دارند چون می‌دانند در آن روز باید به‌طور کامل کسی رفت‌وآمد نکند. اینکه ساعتی از شبانه‌روز تعطیل شود بیشتر جنبه بحث تست دارد. جایی از دنیا این شکل نبوده است که از ساعتی تعطیل کنند.»

مسئولان هم به‌جای پاسخگویی خبرنگار شده‌اند

هاشمیان با انتقاد از عدم مسئولیت‌پذیری مسئولان در ماجرای کرونا گفت: «مسئولیت‌پذیری در کرونا وجود ندارد. همه خبرنگار شده‌اند. شغل شما را من هم گرفته‌ام و مسئولان بالادست هم این شغل را گرفته‌اند. خبرگزاری و خبرنگاری کار شماست و باید یک نفر را داشته باشیم که مسئولیت کرونا با او باشد. فرض کنید من پزشک در بیمارستان هستم، همراه بیمار من را به‌عنوان پزشک معالج می‌شناسد. من دارو کم داشته باشم از من شکایت می‌کند. در حوزه بزرگ‌تر این اتفاق در کشور نمی‌افتد. یعنی کسی نیست مسئولیت ۴۵۰ بیماری که امروز فوت کردند را برعهده گیرد و ممکن است ۱۰ درصد خطای سیستماتیک باشد. کسی این میزان از مسئولیت را قبول نمی‌کند و این مشکل ماست. کسی نمی‌گوید آمار کشور اگر در کرونا غلط است من مقصر هستم، معذرت‌خواهی کند و بگوید مشکل ما در فلان مرحله است. همه این را می‌فهمیم، افرادی هستند که صحبت‌هایی در ابتدا علیه قرنطینه کردند ولی وقتی زمان گذشت و علم ثابت کرد آن حرف‌ها غلط بوده حتی نگفتند اشتباه کردیم، ولی ما به‌عنوان پزشک معالج اگر کوچک‌ترین مشکلی داشته باشیم باید به پزشکی قانونی برویم و قصور را باید جبران کنیم. یک بام و دو هوا نتیجه نمی‌دهد.»

مورد عجیب درمان کرونا در ایران!

فوق تخصص ICU بیمارستان مسیح دانشوری تهران از اتفاقی عجیب در بیمارستان‌های ایران خبر داد و گفت: «از ابتدا افرادی بودند که تخصص مرتبط با بیمار بدحال را نداشتند. برای همین می‌گوییم خطا در ICU سیستماتیک است. بیماران ما باید ابتدا در حوزه ICU قرار گیرند و بعد به بخش بروند. الان برعکس شده است، یعنی بیماران به بخش می‌آیند و وقتی بدحال شدند به بخش ICU منتقل می‌شوند. این روال اشتباه بود و هنوز این روال غلط ادامه دارد. به‌جای اینکه به بیمار بدحال شرایط بهتری را بدهیم در شرایط بدتر نگه می‌داریم و از آنجا به بخش ICU می‌آوریم که کار از کار گذشته است. این خطای ما در حوزه مراقبت‌های ویژه و رشته من است. من مرتب با تمام دنیا در ارتباط هستم و می‌دانم که این اتفاق فقط در ایران رخ می‌دهد و بسیار بد است. رسیدگی برای بیمار بدحال در سطح پایین است. فکر می‌کنم ظاهر بیمار را می‌بینند و بعد تصمیم‌گیری می‌کنند! بیمار وقتی اکسیژن دارد خوشحال است و مشکلی ندارد و می‌گویند بیمار خوب است و نگران نباشید و همان بیمار هفته بعد به بخش ICU منتقل می‌شود و بعد از یکی، دو روز فوت می‌کند. این مساله هنوز حل نشده چون این موضوع کارشناسی نشده است. من الان این موضوع را مطرح می‌کنم، این موضوع توسط افرادی که مسئول هستند اصلا مطرح نمی‌شود چون هنوز متوجه این خطا نیستند. این خطای سیستماتیک در کشور وجود دارد.»

در کمیته علمی کرونا مخالف برخی نظرات بودم عذرم را خواستند!

هاشمیان در پاسخ به این سوال که چرا به مطالبات کمیته علمی ازسوی مسئولان هیچ توجهی نمی‌شود، گفت: «من وارد کمیته علمی کرونا شدم و چون مخالفت شدید علیه داروی آنتی‌وایرال کردم و مرتب در این کمیته گفته می‌شد رمدسیویر بد است، عذر من را خواستند و من هم بیرون آمدم. مساله این است اگر مخالف صحبت کنید انگار بحث سیاسی شده است. این مساله ربطی به سیاست ندارد. اگر مخالفت کنید شدیدا با شما برخورد می‌شود. باید انتظار داشته باشیم هرکسی در هر جایی است نقدپذیر باشد. اجازه بدهند کسانی که منتقد هستند با آنها صحبت کنند. همانند تیم فوتبال که وقتی شکست می‌خورد این انتظار وجود دارد که نقد شود. هر روز ما در کنترل کرونا شکست می‌خوریم. ما با یک‌سری بازیکن که همواره در این مسیر اکثرا اشتباه و اخبار اشتباه به مردم منتقل کردند، به جلو حرکت می‌کنیم. قطعا در این وضعیت باید چند نفر جابه‌جا شوند. باید افرادی جابه‌جا شوند که حرف اشتباه زدند. تمام مستندات هم موجود است. کسی که آمار اشتباه ارائه می‌کند، کسی که می‌گوید قرنطینه برای قرون‌وسطی است، کسی که می‌گوید داروی ضدویروس به درد نمی‌خورد باید بیرون برود، ضمن اینکه رشته‌های تخصصی آنها کاملا غیرمرتبط بوده است. متاسفانه در ایران فکر می‌کنند این بیماری مطبی است. این بیماری مطب نیست که به مطب بروند و بیمار تا ساعت ۳-۲ نیمه‌شب معطل ویزیت دکتر باشد. افرادی درباره مرگ‌ومیر صحبت می‌کنند که حتی در زندگی خود یک‌بار هم جواز فوت ننوشته‌اند.»